

Đôi Mặt Cuộc Đời

Đêm về khuya, bầu trời đen thẫm, một chút mây lang thang, ngồi yên lặng trong phòng bên bàn Bụt. Bụt ngồi đó, thật tịnh, thật hiền, đôi mắt nhìn xuống, nhìn vào bên trong. Tôi ngồi một bên lặng lẽ, ngoài sân dế hay ve đang hát khúc nhạc đêm hè, tôi cảm nhận được làn không khí mong mỏng ra vào nơi đầu mũi, ngực và bụng lên xuống nhẹ nhàng, tôi biết: tôi đang còn sống, tôi chưa chết....

Tách trà hơi ngույն nhưng vẫn còn giữ hương vị ngọt lịm qua cổ họng, như những giọt cam lồ. Tôi mân mê những dòng chữ trong Tâm Kinh Tuệ Giác qua Bồ do Sư Ông mới dịch ra tiếng mẹ đẻ, tay lướt trên từng chữ như cố giữ cố buông.....

Ngày trước, chập chững nhập vô dòng, mỗi khi tiếp xúc với Sắc là tôi nhãn mặt bỏ chạy, tránh Sắc để mong gặp được Không, nào ngờ tìm hoài chẳng thấy...bây giờ mới ngã ngựa: tìm Không trong cái Sắc, cho nên: *Sắc là Không, Không là Sắc!* Trong cái Sắc có chứa cái Không và trong cái Không luôn ẩn tàng cái Sắc.

Rồi trước kia, cứ tưởng phải chạy trốn chốn chợ đời huyên náo lọc lừa, leo lên núi cao, hay vô tận rừng sâu mới tìm thấy Bụt, mới chứng đắc quả này quả nọ...nhưng bây giờ hiểu được rằng, khi có đủ khả năng làm chủ mình thì người ta sẽ không còn sợ hãi mà vững vàng phiêu du thông dong trong chốn chợ đời đầy dẫy bụi trần. Và vì không còn mong cầu, vướng mắc nên làm sao mà còn có chướng ngại, mà đã không có chướng ngại thì có gì mà sợ hãi, nên thoát ra ngoài mọi mộng tưởng đảo điên.

Bụt ơi, con biết, ngày nào con còn bám víu vào đực-mắt, có-không thì ngày đó con vẫn còn lẩn quẩn trong vòng sinh-diệt. sạch-dơ...khi mãi mê tìm kiếm thì đâu đâu cũng có bóng dáng của sợ hãi đi theo, và hình tướng nào cũng có sự lừa dối kết hợp ở bên trong.

Giữa cái dòng trong đục của cuộc đời, con xin dâng lên Bụt một tách trà thơm cùng nén tâm hương cho vui trọn sát na này.

Và con sẽ thấy bình thường trước những gì thành công, cho dù đối mặt với đổ vỡ, lòng cũng bình thản; gặp cảnh giả dối, con xin lân mẫn thương xót kẻ sắp bày; tình thế có đổi thay, con cũng xin chấp nhận và hy vọng những ngày mới sáng sủa hơn; khi lâm vào cảnh cô đơn, con cũng xin bắt tay mỉm cười làm bạn; rồi ngày mai đến, con sẽ sống thật tùy duyên; chạm chuyện huyên não thị phi, con sẽ đứng ra ngoài mà quán chiếu; con xin cảm tạ một ngày đã qua, đã cho con sự sống; và ngay khi đứng trước sinh tử, con cũng sẽ sẵn lòng phiêu du tùy cảnh.

Con kính cảm ơn Bụt đã ban cho chúng sanh câu thần chú thâm hậu này: „vượt qua, vượt qua, mãi vượt qua, đừng bám víu vào bất cứ điều gì!“

Hiên trúc, hè 2017

Tâm Hải Đức

Chuyển Đến: Tiểu Mai

Ngày 05/7/4896 – Đinh Dậu

www.vietnamvanhien.net